

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821010138
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2023:8821010138.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Anny Monokovej a prísediacich V. T. a Q. K. v trestnej veci proti obžalovanému Q. W., N.. X.X.XXXX M. W., C. A. A. XXX/XX, S. N. C., C. Č. A. W., W. X pre zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31. januára 2023 takto

rozhodol:

Obžalovaný Q. W., N.. X.X.XXXX M. W., C. A. S. N. C., A. XXX/XX, Y. M. N. C., zamestnaný,

uznáva sa za vinného, že

ako zodpovedná osoba daňového subjektu T., B..T.Y., J.: XXXXXXXX, B. B. Š. XXX/X, S.Š. N. C. v zdaňovacom období január 2013 až marec 2013 neoprávnene a v rozpore s ustanoveniami § 49 ods. 1, ods. 2 písm. a) v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a) zákona NR SR č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov odpočítal daň z pridanej hodnoty na základe zaúčtovanej došlej faktúry od spoločnosti Motorcars PLUS s.r.o., Prešov, IČO: 44716681 (v dobe vykonania daňovej kontroly už spoločnosť LUPTY s.r.o. Prešov), č. faktúry 2013/15 zo dňa 23.01.2012 s výškou DPH 3.444,40 eur a na základe zaúčtovaných došlých faktúr od spoločnosti DUBO SK, s.r.o., Spišská Nová Ves, IČO: 44426895, č. faktúr 2013015 zo dňa 13.01.2013 s výškou DPH 8.600,00 eur, č. 2013013 zo dňa 13.01.2013 s výškou DPH 10.253,80 eur, č. 2013011 zo dňa 12.01.2013 s výškou DPH 14.400,00 eur, č. 0072013 zo dňa 28.03.2013 s výškou DPH 4.000,00 eur, č. 0082013 zo dňa 28.03.2013 s výškou DPH 6.111,00 eur, pričom k uskutočneniu deklarovovaných zdaniteľných plnení pre uvedený daňový subjekt nedošlo, čím tak skrátol daň z pridanej hodnoty ku škode Slovenskej republiky, zastúpenej Daňovým úradom Prešov a Daňovým úradom Trenčín spolu vo výške 46.809,20 eur,

t e d a

v značnom rozsahu skrátol daň

č í m s p á c h a l

zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona

z a t o m u u k l a d á

podľa § 276 ods. 3 Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. k), písm. l) Trestného zákona, per analogiam podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za splnenia podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Trestného zákona výkon uloženého trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona mu súd ukladá probačný dohľad nad jeho správaním.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určuje probačný dohľad pri ustanovení skúšobnej doby v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 5 Trestného zákona povinnosť dostaviť sa k probačnému a mediačnému úradníkovi pôsobiacemu na Okresnom súde podľa miesta jeho pobytu v časových termínoch určených probačným a mediačným úradníkom.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. k) Trestného zákona ukladá mu povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 6 Trestného zákona trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti a družstva vo výmere 6 (šesť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaného obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, ktorý po právnej stránke kvalifikovala ako pokračovací zločin skrátene dane a poisťného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní umožnil obžalovanému urobiť vyhlásenie podľa ust.

§ 257 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Súd vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznania skutkov obžalovaným nevykoná a že sa vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, oboznámením príkazu na úhradu, potvrdenia o vykonaní platby, poštového poukazu o úhrade, prečítaním správ príslušných bánk a poisťovní, finančných inštitúcií poskytujúcich leasingové služby a investičné služby, čítaním správy katastrálneho odboru Okresného úradu Vranov nad Topľou, geodetického a kartografického ústavu Bratislava, správy z evidencie zbraní, oboznámením sa s výpisom z evidencie vozidiel, prečítaním správy z evidencie zbraní, správy Dopravného úradu, správy Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, správy Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, správy Ministerstva kultúry Slovenskej republiky, oboznámením sa s výpisom z centrálného registra exekúcií, čítaním správy z Daňového úradu s prílohami, správy o povesti Mesto S. N. C., oboznámením sa s odpisom registra trestov, rozsudkom sp.zn. 46T/42/2019, výpisom z evidencie priestupkov, lustráciou v Regob, lustráciou v sociálnej poisťovni, odpisom registra trestov, výpisom z evidencie priestupkov, lustráciou v Regob, spisom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/82/2013, spisom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/113/2015, spisom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/42/2019 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný uviedol, že býva v W., v byte v podnájme so svojou družkou a s dvomi malými synmi, N., N.. XXXX P. V., N.. XXXX. Družka je teraz na materskej dovolenke, poberá materské. On je zamestnaný, pracuje v V. X., B..T..Y., vedie reštauráciu aj diskotéku, je v pracovnom pomere. Predtým tam pracoval na dohodu o pracovnej činnosti. Jeho príjem predstavuje minimálna mzda a potom aj nejaké percentá z tržby. Iné vyživovacie povinnosti okrem synov nemá. Nemá ani žiadne pôžičky, úvery. Finančne zabezpečuje rodinu len on, ale družka predtým aj pracovala. Živnostenské oprávnenie už má zrušené, ešte asi v 2010, je len v pracovnom pomere. Spoločne s družkou plánujú bývať v W.. Zmluvu o nájme má

na neurčito. Čo sa týka sumy, ktorú uhradil okolo 3500 eur, tú uhradil zo svojich finančných prostriedkov. Nič iné už potom nehradil. Ďalej uviedol, že vyhlásil osobný bankrot. Toto konanie voči nemu ešte nie je ukončené. Ešte stále komunikuje s príslušným správcom. V rámci konkurzu musel odovzdať svoj peňažný majetok do 2000 eur. Nemá teda žiadne finančné prostriedky vo vyššej sume, ani hnutelné, či nehnuteľné veci.

Z príkazu na úhradu a z potvrdenia o vykonaní platby vyplýva, že obžalovaný vykonal platbu v sume 3.344,40 eur na účet príjemcu: B. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Podľa poštového poukazu na účet - podací lístok obžalovaný vykonal platbu v sume 100 eur na účet príjemcu: B. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX.

Zo správ finančných inštitúcií vyplýva, že obžalovaný mal zriadený bežný osobný účet od mája 2013 do 25.06.2020, resp. do dňa zrušenia účtu v C. A., P.B., v ktorej mal vedený bežný osobný účet od 13.12.2007 do 26.11.2013 a bežný osobný účet od 04.11.2014, rovnako mal tiež dispozičné oprávnenie k bežnému osobnému účtu „detské konto“ od 17.01.2020, v V. B..P., pobočka zahraničnej banky mal vedené celkovo dva osobné účty s celkovým zostatkom na oboch účtoch 0 eur, pričom za uvedené obdobie banka neevidovala žiadne pohyby, v W. A. mal vedený osobný účet od 18.03.2009 do 28.02.2011, sporiaci účet od 18.03.2009 do 01.07.2017 a termínovaný vklad v sume 34 eur ku dňu 10.07.2020 na účte vedenom od 12.05.2010 do času podania správy (t.j. do 13.07.2020), vo M. A., P.B.. mal obžalovaný vedený bežný účet od 14.11.2003 do 05.04.2011, v W. A., P.B.. mal vedený osobný účet od 03.11.2006 do 11.09.2007, v B. B., P.B.. bol obžalovaný disponentom na vkladnej knižke fyzickej osoby.

Podľa správ inštitúcií vykonávajúcich poisťovaciu činnosť vyplýva, že obžalovaný mal uzatvorenú poisťnú zmluvu od mája 2013 do 25.06.2020 a to so spol. L. W., P.B., s ktorou mal uzatvorené dva poisťné zmluvy predmetom ktorých bolo povinné zmluvné poistenie v čase od 21.06.2018 do 21.07.2018 a v čase od 21.06.2018 do 21.06.2018 kedy zanikla z dôvodu neobnovenia poisťnej zmluvy, s Č. W., P.B.. mal uzatvorené celkovo 4 poisťné zmluvy a to na investičné životné poistenie pre prípad smrti a dožitia od 19.10.2017 do 16.04.2018 kedy zanikla pre neplatenie, cestovné poistenie od 01.08.2014 do 31.08.2015, cestovné poistenie od 01.09.2015 do 01.09.2016 a cestovné poistenie od 01.09.2016 do 01.09.2017, s P. - B. W., P.B.. mal obžalovaný uzatvorenú poisťnú zmluvu na investičné životné poistenie pre deti s počiatkom poistenia od 01.10.2018.

Zo správ leasingových spoločností vyplýva, že obžalovaný nemal uzatvorenú leasingovú zmluvu od mája 2013 do 25.06.2020.

Podľa správ spoločností venujúcich sa kolektívnemu investovaniu disponuje obžalovaný cennými papiermi a to v spol. J. J., B.. B., P.B.. podielovými listmi v počte 2.403 ks.

Okresný úrad Vranov nad Topľou, katastrálny odbor oznámil, že obžalovaný nie je a nebol vedený ako vlastník nehnuteľnosti.

Podľa geodetického a kartografického ústavu Bratislava neboli k obžalovanému nájdene žiadne záznamy v informačnom systéme katastra nehnuteľnosti.

Zo správy z evidencie zbraní Okresného riaditeľstva PZ vo Vranov nad Topľou, odbor poriadkovej polície vyplýva, že obžalovaný nie je držiteľom zbrojného preukazu a taktiež legálne držaných strelných zbraní podliehajúcich povoľovaciemu konaniu.

V zmysle výpisu z evidencie vozidiel je obžalovaný vlastníkom jedného motorového vozidla zn. Škoda Octavia.

Podľa správy Dopravného úradu obžalovaný nie je vedený v registri plavidiel SR a takisto nie je vlastníkom alebo prevádzkovateľom lietadiel v registri lietadiel SR.

Ministerstvo dopravy a výstavby SR uviedlo, že obžalovaný nie je vlastníkom/spoluvlastníkom námornej lode, jachty, rekreačného plavidla zapísaných v národnom, resp. medzinárodnom námornom registri SR a rovnako nie je na neho evidované žiadne vlastnícke alebo záložné právo.

Zo správy Úradu priemyselného vlastníctva SR vyplýva, že obžalovaný nie je evidovaný v registri ochranných známk, dizajnov, úžitkových vzorov, ako ani v patentovom registri.

Podľa správy Ministerstva kultúry SR nie je obžalovaný zapísaný ako vlastník predmetu kultúrnej hodnoty.

Z výpisu z centrálného registra exekúcií vyplýva, že na obžalovaného je vedených celkovo 28 exekúcií.

Podľa Daňového úradu Prešov, pobočka Vranov nad Topľou obžalovaný za obdobie od 05/2013 podal iba daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2015 a v registri majú vedené čísla zrušených účtov č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX platný od 23.11.2007 do 04.05.2012 a č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX/XXXX platný od 07.05.2008 do 25.07.2011.

Mesto S. N. C. uviedlo, že obžalovaný má evidovaný trvalý pobyt v ich meste, avšak zdržiava sa v W., má jedno dieťa a na verejnosti sa správa bezproblémovo a jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný celkovo 6krát súdne trestaný a to rozhodnutiami tunajšieho sp.zn. 12T/35/2008, sp.zn. 1T/19/2010 a sp.zn. 2T/129/2010, ďalej rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 4T/82/2013 zo dňa 27.06.2013, rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/113/2015 zo dňa 08.02.2016 a trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/42/2019 zo dňa 29.04.2019 pričom vo všetkých prípadoch sa na páchatel'a hľadí, akoby nebol odsúdený. Rovnako sa proti obžalovanému viedlo trestné stíhanie na Okresnej prokuratúre Žilina, ktoré sa skončilo zmiernom.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/42/2019 zo dňa 29.04.2019 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu falšovanie a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona v súbehu s prečinom skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na trest uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 21T/113/2015 zo dňa 08.02.2016. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 18.06.2019.

Podľa výpisu z evidencie priestupkov bol obžalovaný celkovo 30krát priestupkovo postihnutý a to za priestupky spáchané na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorých bol riešený napomenutím a blokovou pokutou v rozpätí 10 eur až 300 eur.

Z odpovede na lustráciu v registri obyvateľov má súd za to, že obžalovaný je otcom dieťaťa.

Lustráciou v sociálnej poisťovni mal súd za preukázané, že obžalovaný pracuje v spol. Q..W..X. B., B..T..Y..

Podľa spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/82/2013 bol obžalovaný uznaný za vinného rozsudkom zo dňa 27.06.2013 zo spáchania zločinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého súd podmienične odložil pri stanovení skúšobnej doby v trvaní 2 roky a 10 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27.06.2013.

V spise Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/113/2015 bola na obžalovaného podaná obžaloba pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, za ktorý bol uznaný vinným rozsudkom zo dňa 08.02.2016 a to na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého súd podmienične odložil pri stanovení skúšobnej doby s probačným dohľadom v trvaní 3 roky pričom trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/82/2013 zo dňa 27.06.2013 bol zrušený. Obžalovaný sa osvedčil dňa 09.02.2021.

Zo spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 46T/42/2019 vyplýva, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania prečinu falšovania a pozmeňovanie verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1 Trestného zákona a prečinu skresľovania údajov hospodárskej a obchodnej evidencie podľa § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona pričom súd upustil od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/113/15.

Vzhľadom na súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine, ktoré vyhlásenie súd prijal, uznal obžalovaného vinným zo žalovaného zločinu.

Prokurátor v záverečnej reči navrhol obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby so zaradením jeho výkonu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajca obžalovaného navrhol uložiť podmienený trest odňatia slobody.

Pri úvahách aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie toho ktorého obžalovaného, jeho zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy a v neposlednom rade aj poľahčujúce okolnosti, vychádzal súd zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Trestnoprávna náuka popisuje a rozoznáva viacero účelov trestných sankcií, najmä účel smerujúci k uloženiu zaslúženého trestu ale aj účel zameriavajúci sa na dôsledky trestu. Medzi takéto patrí napríklad odstrašenie (teda individuálna a generálna prevencia), rehabilitácia páchatela v zmysle jeho výchovy, nápravy, jeho spoločenská izolácia (teda znemožnenie, zabránenie mu páchať ďalšiu trestnú činnosť, reštitúcia (teda obnova, náprava narušených, poškodených vzťahov medzi páchatelom a obeťou a celou spoločnosťou). V moderných systémoch justície sa tieto účely obvykle vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu je potrebné zohľadniť jednak potrebu spravodlivého postihu v reakcii na protispoločenské konanie páchatela, ako aj potrebu zabezpečenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatelmi, dosiahnutie prevýchovy páchatela (pokiaľ je možná) ako aj zjednať nápravu po spáchanom čine. No pri ukladaní trestu v konkrétnom prípade však rozličné účely môže byť vo vzájomnom konflikte. Trestný zákon v ust. § 34 neurčuje hierarchiu tam uvedených účelov trestu a ani z ďalších ustanovení Trestného zákona nevyplýva, žeby u určitých skupín trestu bolo potrebné primárne sledovať alebo zohľadňovať konkrétny účel trestu a preto za takejto situácie je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásah do základných práv a slobôd jednotlivcov pri výkone trestnej justície interpretáciou princípov a základných zásad pre ukládanie trestov.

Každé ukládanie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio (subsidiarity prísnejšej trestnej sankcie) a to platí podľa názoru súdu aj v prípade, žeby v konkrétnom prípade vzhliadol, že niektorý z dôsledkových účelov trestu - napr. odstrašenie potenciálnych páchatelov, vyžaduje citeľnejší trest pre odsúdeného, resp. trest viac obmedzujúci jeho základné práva a slobody.

Teda pri rozhodovaní o treste súd vychádzal zo základných zásad ukládania trestov uvedených v § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Ako už súd uviedol, v rámci úvah o druhu trestu a jeho výmere súd prihliadol aj na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 38 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovaného súd zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona nakoľko sa pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, čím sa priznal k spáchaniu trestného činu tento úprimne oľutoval.

Priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona súd nezistil a tak ukladal súd trest pri prevahe poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Obžalovaný bol uznaný za vinného zo zločinu skrátenej dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, za ktorý trestný čin, je možné uložiť trest odňatia slobody na štyri roky až desať rokov.

Tak ako bol aj vyhlásený rozsudok, je zrejmé, že skutku sa obžalovaný dopustil v období mesiacov január až marec 2013, pričom z oboznámených spisov týkajúcich sa skorších odsúdení obžalovaného je zrejmé, že voči obžalovanému boli vedené aj iné konania, pričom u týchto odsúdení už nastali aj účinky zahľadania odsúdenia, no skutočnosti vyplývajúce z týchto skorších odsúdení sú rozhodujúcimi pre ukladanie trestu, resp. pre postup súdu v tom zmysle, či je potrebné postupovať podľa ustanovení o súhrnnom treste, resp. prečo nie je už možné súhrnný trest ukladať. V konaní pod sp. zn. 4T/82/2013 Okresného súdu Michalovce bol obžalovaný uznaný za vinného zo zločinu podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona, pričom súd schválil dohodu o vine a treste a uložený trest bol aj postupom podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona a to vo výmere 2 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu. Rozsudok v tejto veci bol vyhlásený na pojednávaní dňa 27.6.2013. Následne bol obžalovaný uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/113/2015 zo dňa 8.2.2016, kde bol ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k výroku o treste rozsudku sp. zn. 4T/82/2013, tento bol ukladaný podľa § 213 ods. 3 Trestného zákona (prísnejší podľa zásad na ukladanie úhrnného trestu), pritom vinným bol uznaný z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súhrnný trest bol uložený vo výmere 3 roky a probačným dohľadom pri stanovení skúšobnej doby 4 roky. Dňa 9.2.2021 ako to vyplýva z predmetného spisu okresný súd konštatoval, že obžalovaný (odsúdený) sa v skúšobnej dobe osvedčil a nastali účinky zahľadania tohto , pričom vo vzťahu k tomuto odsúdeniu Okresný súd Bratislava 3 trestným rozkazom sp. zn. 46T/42/2019 pre prečin podľa § 352 ods. 1 a § 259 ods. 1 písm. g) Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu. Berúc do úvahy čas spáchania skutku v tejto veci je nepochybné, že v prípade skoršieho rozhodnutia v tejto veci (do 9.2.2021) by súd postupoval podľa § 42 Trestného zákona o súhrnnom treste. Nakoľko odsúdenie je zahladené, nie je možné takto postupovať (§ 42 ods. 3 Trestného zákona) a súd v tejto veci ukladal trest samostatný, no uvedené bral do úvahy.

Prokurátor navrhoval uložiť obžalovanému nepodmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd v žiadnom prípade nechce znižovať závažnosť konania obžalovaného, no uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody by za okolností spáchania skutkov a hlavne na súčasný život obžalovaného nemusel pôsobiť spravodlivo z titulu svojej neprimeranosti (zásada proporcionality trestu).

A preto súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 39 Trestného zákona a trest obžalovanému mimoriadne znížil. Uvedené ustanovenie umožňuje súdu, aby vzhľadom na pomery na strane páchatel'a, mal možnosť znížiť zákonom uvedenú trestnú sadzbu aj pod dolnú hranicu. V ďalšom sa súd riadil úvahou, že ak možno páchatel'ovi trestného činu pri uzavretí dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a *minor ad maior* (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel' (procesne ako obžalovaný) nedovolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu (zo stanoviska Najvyššieho súdu SR č. 44 zo dňa 27.6.2017, sp. zn. Tpj 55/2016).

Na dotknuté priznanie, ak je spojené s úprimným oľutovaním, je možné prihliadnuť ako na poľahčujúcu okolnosť, a to aj napriek mimoriadnemu zníženiu trestu, nejde o blokáciu z hľadiska ustanovenia § 38 ods. 1 Trestného zákona medzi poľahčujúcou okolnosťou a okolnosťou, ktorá podmieňuje uloženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby.

V zmysle § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby.

V trestnom práve, a to mimoriadne akútne, vystupuje do popredia požiadavka spravodlivosti a požiadavka legality. Z tohto pohľadu pôsobí inštitút mimoriadneho zníženia trestu ako zákonná konkretizácia ústavných princípov vyplývajúcich zo skutočnosti, že Slovenská republika je demokratický a právny štát. V právnom štáte je akcentovaná spravodlivosť, a tá je esenciálne spojená s primeranosťou štátnych zásahov, v tomto prípade s primeranosťou štátom ukladaných trestov.

Trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatel'a s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysielat' signál voči ďalším členom spoločnosti - potencionalným páchatel'om, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatel'a hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu, pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatel'a na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry.

Trestný zákon pozná aj tzv. skupinu alternatívnych trestov, kde cieľom zákonodarcu bolo posilnenie zásady, že nepodmienečný trest odňatia slobody je „ultima ratio“, ktoré treba uplatniť len vtedy, keď iné, menej závažné prostriedky boja proti trestnej činnosti zlyhali. Tradičný trest odňatia slobody a umiestnenie odsúdeného v ústave na výkon trestu je ostrakizujúci, naproti tomu uloženie alternatívnych trestov zasahuje do života odsúdeného v obmedzenej miere, dokonca posilňuje vedenie riadneho života a preto aj sociálna inklúzia po skončení trestu je omnoho jednoduchšia a pravdepodobnosť recidívy u odsúdeného je nižšia.

Medzi tieto tresty patrí podľa širšieho delenia alternatívnych trestov aj podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom. Súd môže, pokiaľ má za to, že nie je potrebné pôsobiť na páchatel'a nepodmienečným trestom odňatia slobody, podmienečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho 3 roky a určiť probačný dohľad nad správaním odsúdeného v skúšobnej dobe. Pri trestoch odňatia slobody neprevyšujúcich 2 roky súd ukladá probačný dohľad fakultatívne, pri zvyšných trestoch odňatia slobody ukladá súd probačný dohľad obligatórne.

Súd v súvislosti s mimoriadnym znížením trestu a uložením tohto druhu trestu v prvom rade poukazuje na Dohovor o právach dieťaťa, ktorý nadobudol platnosť dňa 2.9.1990 a ktorého je Slovenská republika signatárom a to na článok 3, v zmysle ktorého pri všetkých akciách týkajúcich sa detí, či už podniknutých verejnými alebo súkromnými inštitúciami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnyimi orgánmi alebo zákonodarnými zbormi, najlepšie záujmy dieťaťa musia byť prvoradé.

Preto keď je uskutočňované rozhodnutie s dopadom na konkrétne dieťa, musí rozhodovací proces zahrňovať aj posúdenie možného dopadu (negatívneho alebo pozitívneho) rozhodnutia na konkrétne dieťa a z odôvodnenia rozhodnutia by malo byť zrejmé, ako bol „najlepší záujem dieťaťa“ braný do úvahy.

V zmysle článku 9 bod 1. Dohovoru štáty - zmluvné strany musia zabezpečiť, aby dieťa nesmelo byť oddelené od vlastných rodičov proti ich vôli, okrem prípadov, keď príslušné orgány podliehajúce súdnemu preskúmaniu podľa platného práva a postupu rozhodnú, že oddelenie je nevyhnutné pre najlepšie záujmy dieťaťa.

Výbor pre práva dieťaťa práve s odkazom na uvedený čl. 9 vydal odporúčenie o právach detí uväznených osôb, kde mimo iného uviedol, že pri ukladaní trestu rodičom a osobám zabezpečujúcim starostlivosť o maloleté deti má byť všade, kde je to možné, zvážené uloženie trestu nezahrňujúceho odňatie slobody namiesto trestu, ktorý odňatie slobody zahrňuje, vrátane predsúdnej a súdnej fázy konania. Alternatívy k odňatiu slobody by mali byť dostupné a používané prípad od prípadu s plným zohľadnením možných dopadov rôznych trestov na najlepšie záujmy dieťaťa.

Aj judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva zdôrazňuje, že súdy sa musia najlepším záujmom dieťaťa zaoberať a posudzovať ho v konkrétnej situácii, pokiaľ rozhodujú s dopadom na dieťa.

Pri aplikácii kritérií pre ukladanie trestov, ktoré obsahuje Trestný zákon a hodnotenia rodinných pomerov páchatel'a (§ 34 ods. 3 Trestného zákona) je preto nevyhnutné zohľadniť práve aj najlepší záujem dieťaťa.

Štát, ktorý s plnou vážnosťou rešpektuje slobodu každého ľudského jedinca, ju nemôže obmedzovať svojvoľne, bez náležitého ospravedlnenia svojich zásahov. V trestnom práve takéto opodstatnenie a odôvodnenie predstavuje účel trestania. Trestnoprávna náuka rozoznáva a popisuje rôzne účely trestných sankcií a to napr. účel retributívny (smerujúci k uloženiu zaslúženého trestu), ako aj účel konzekvencialistický (zameria sa na dôsledky uloženého trestu). V moderných systémoch trestania sa tieto účely vzájomne kombinujú. Pri ukladaní trestu sa zohľadňuje ako potreba spravodlivého trestu v reakcii na protispoločenské správanie, tak aj potreba zaistenia bezpečnosti občanov a majetku pred nebezpečnými páchatel'mi za účelom prevýchovy páchatel'a, ako aj zjednanie nápravy po spáchanom čine. Zákonodarca v právnej úprave nešpecifikoval, či je u určitých skupín trestných činov žiaduce sledovať primárne niektorý účel trestu. V takomto prípade je potrebné nájsť ospravedlnenie pre zásahy do základných práv a slobôd jednotlivca pri ukladaní trestu cestou interpretácie zásad pre ukladanie trestov. Každé uloženie trestu musí prísne sledovať a rešpektovať princípy proporcionality a ultima ratio.

Súd v zmysle ostatne uvedeného prihliadol najmä na skutočnosť, že obžalovaný je otcom dvoch maloletých synov, pričom syn N. sa narodil v roku XXXX a syn V. v roku XXXX a s partnerkou žijú spoločne v prenajatom byte, pracuje, pričom z príjmu hradí chod domácnosti.

Berúc do úvahy vyššie uvedené ohľadom doterajšej starostlivosti obžalovaného o rodinu, mal súd za to, že záujem maloletých detí je možné postaviť nad záujem spoločnosti na takom druhu trestu, ktorý by bol spojený s obmedzením osobnej slobody obžalovaného, teda nepodmienečnom treste odňatia slobody, ktorý by v konečnom dôsledku na určitý čas obžalovaného ako otca vytrhol z rodinného prostredia a teda súd bral do úvahy snahu eliminovať negatívny dopad výkonu trestu na rodinných príslušníkov obžalovaného a jemu blízke osoby, prihliadajúc dôsledne na zásadu personalít trestu, aby tak neprichádzalo k neodôvodnenému postihovaniu rodiny a blízkych osôb obžalovaného.

Preto mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, výkon ktorého odložil pri stanovení skúšobnej doby s probačným dohľadom vo výmere 48 mesiacov. Uloženie podmiennečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom bolo odôvodnené vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného trestného činu, osobu a pomery páchatel'a.

Takto uložený trest odňatia slobody súd považoval za primeraný vzhľadom k vyššie prezentovaným okolnostiam prípadu. Súd dospel k záveru, že účel trestu u obžalovaného môže byť naplnený aj uložením podmiennečného trestu odňatia slobody, ktorý bude viesť obžalovaného pod hrozbou výkonu trestu k vedeniu riadneho života, pričom uloženie povinnosť v rámci probačného dohľadu považoval súd vzhľadom k výsledkom vykonaného dokazovania za potrebnú pre nápravu obžalovaného, t.j. aby aspoň sčasti odstránil negatívne následky spáchaných trestných činov. Takto uložený trest podľa názoru súdu istotne splní svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Trestného zákona (porovnaj aj uznesenie ÚS SR sp.zn. I. ÚS 265/2016 -11).

Podmiennečný odklad trestu odňatia slobody s probačným dohľadom predstavuje modifikovaný spôsob podmiennečného odsúdenia a mal by byť uložený najmä v prípadoch, keď si okolnosti prípadu alebo pomery páchatel'a vyžadujú prísnejšiu kontrolu uložených obmedzení a povinností. Kontrolu vykonávajú probační a mediační úradníci za podmienok stanovených zákonom č. 550/2003 Z. z. o probačných a mediačných úradníkoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Aj pri podmiennečnom odklade trestu s probačným dohľadom súd určí skúšobnú dobu v trvaní 1 až 5 rokov.

Probačný dohľad v porovnaní s „pasívnym trestom odňatia slobody“ je omnoho efektívnejšou alternatívou pri ukladaní trestov. Má na odsúdených resocializačný a reedukačný dosah, čomu napomáha motivačné a nenásilné správanie sa probačného a mediačného úradníka k odsúdenému, ktorý má potom väčšiu ochotu pracovať na zlepšení svojho správania. V probácii je zahrnutý

predovšetkým prostriedok humanizácie zaobchádzania s odsúdeným tak, aby boli čo najmenej narušované sociálne väzby páchateľov a aby boli menej psychicky traumatizovaní, pričom poskytuje možnosť byť súčasťou spoločnosti, nebyť odlišní. Neoddeliteľnou súčasťou probácie, tak ako ju upravuje ust. § 2 ods. 1 zákona NR SR č. 550/2003 Z. z. o probačných a mediačných úradníkoch, je probačný dohľad. Pod takýmto dohľadom je potrebné rozumieť pravidelný, osobný kontakt páchateľa s probačným úradníkom, spolupráca pri vytváraní a realizácii probačného plánu dohľadu v skúšobnej dobe a kontrola dodržiavania podmienok uložených páchateľovi súdom alebo takých, ktoré pre neho vyplývajú zo zákona.

Cieľom probačného dohľadu je pôsobiť na páchateľa tak, aby sa nedopúšťal ďalšej trestnej činnosti, aby si vybudoval vhodné sociálne zázemie a aby sa mohol znova spoločensky uplatniť, v rámci ktorého dohľadu probačný úradník kladie dôraz na nadviazanie vzťahu s osobou, ktorej bol nariadený, prináša odsúdenému pomoc pri prekonávaní najrozmanitejších prekážok, psychickú podporu pri aktívnej snahe odsúdeného nájsť svoje miesto v spoločnosti a tiež mu pomáha naučiť sa žiť tak, ako to od neho očakáva spoločnosť, v súlade s jej normami.

Základným princípom podmieneného odsúdenia je, že súd rozhodne o odsúdení páchateľa a uloží mu trest odňatia slobody, ale výkon trestu odloží s podmienkou, že odsúdený sa bude v priebehu určenej skúšobnej doby riadne správať a vyhovie obmedzeniam alebo splní povinnosti, pokiaľ mu boli súdom uložené. Podmienenčne možno takto odložiť výkon trestu za podmienky, že s ohľadom na doterajší život páchateľa a okolnosti prípadu možno dôvodne predpokladať úspešnú nápravu páchateľa a ochranu spoločnosti. Teda súd musí nepovažovať výkon trestu za nevyhnutný.

Súd súčasne za účelom, aby obžalovaný počas doby výkonu trestu viedol riadny život, uložil mu za účelom riadnej starostlivosti o maloleté deti a v záujme zabezpečenia rodiny povinnosť spočívajúcu v príkaze počas výkonu podmieneného trestu odňatia slobody zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie v zmysle § 51 ods. 4 písm. k) Trestného zákona.

Účelom trestu zákazu činnosti je zabrániť páchateľovi vo vykonávaní činnosti, pri ktorej sa dopustil trestného činu, a tým mu zabrániť, aby taký čin v budúcnosti opätovne spáchal (R 23/1963). Zákon len vo všeobecnosti taxatívnym spôsobom vymedzuje činnosti, ktoré môžu byť predmetom trestu a konkrétne vymedzenie činnosti je úlohou súdu, s ohľadom na okolnosti prípadu, resp. s prihliadnutím na osobu páchateľa

Keďže súd odsudzoval obžalovaného pre trestný čin podľa § 276 ods. 3 Trestného zákona, v zmysle § 61 ods. 6 Trestného zákona bol povinný uložiť aj trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby. Takto súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti vykonávať funkciu člena štatutárneho orgánu obchodnej spoločnosti a družstva, v súvislosti s ktorým sa protiprávneho konania tak ako to vyplýva zo skutkovej vety rozsudku dopustil, teda zohľadňuje charakter trestnej činnosti a to vo výmere šesť rokov.

Pokiaľ sa týka ust. § 58 Trestného zákona, ktoré ukladá súdu povinnosť pri danom druhu trestného činu aj trest prepadnutia majetku ak ho páchateľ nadobudol aspoň v značnom rozsahu trestnou činnosťou alebo z príjmov pochádzajúcich z trestnej činnosti, súd po vykonanom dokazovaní musel konštatovať, že nie sú splnené podmienky pre jeho ukladanie, nakoľko mal dokazovaním preukázané za to, že obžalovaný nedisponuje žiadnym takýmto majetkom, ktorú skutočnosť mal za preukázanú na základe správ bank a ďalších finančných inštitúcií, daňového úradu, sociálnej poisťovne, z výpisu z obchodného registra, ako aj z výpisu katastra nehnuteľnosti.

Súdu zostáva veriť, že aj ohľadom osoby obžalovaného sa možno stotožniť s myšlienkou, že každý z nás je viac, než najhoršia vec, ktorú sme kedy urobili a že keď niekto zoberie niečo, čo mu nepatrí, nie je len zlodej, že keď niekto klame, nie je len klamár a teda, že aj pri ukladaní trestu a dosiahnutí jeho účelu je potrebné chrániť aj túto druhú časť v každom z nás ako súčasť ľudskej dôstojnosti a preto pri rozhodovaní o treste obžalovanému vzhliadol súd aj túto jeho druhú časť a náležite zohľadnil všetky relevantné okolnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Vranov nad Topľou. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.